

Η Συνοδική Απόφαση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Γεωργίας, του 1998, για τις Συμφωνίες του Σαμπεζύ και του Μπάλαμαντ, για την Θεωρία των Κλάδων και πολύ περισσότερα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Συνοδική Απόφαση της Αποστολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Γεωργίας, του 1998 έχει ξεχωριστή σημασία ανάμεσα στα Κείμενα-ορόσημα της σύγχρονης Ορθοδόξου εκκλησιαστικής ιστορίας, τα οποία σφραγίζουν τον αγώνα της Εκκλησίας να διατηρήσει ανόθευτη την «άπαξ παραδοθείσαν πίστιν» και την πίστη Της στην «Μίαν Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν».

Στο απόηχο μιας παλαιότερης απόφασης της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Διασποράς (Υπερορίου), του 1983, η οποία καταδίκασε την αίρεση του Οικουμενισμού, με ειδικότερη μάλιστα αναφορά στη «Θεωρία των Κλάδων», η εν λόγω Απόφαση της Εκκλησίας της Γεωργίας είναι ευρύτερου φάσματος, καθώς θίγει έξι διαφορετικές εκφράσεις ανορθόδοξων διδαχών, που απορρέουν από την σύγχρονη Οικουμενική κίνηση και οικουμενική διαπλοκή Τοπικών Ορθόδοξων Εκκλησιών.

Πιο συγκεκριμένα, η Απόφαση αυτή απορρίπτει ονομαστικά τις συμφωνίες του Σαμπεζύ και Μπάλαμαντ, τη συμφωνία που υπεγράφη από το Πατριαρχείο της Αντιοχείας με τους Μη-Καληδόνιους στη Συρία, το 1991, την υιοθέτηση του Γρηγοριανού Πασχαλίου από την Εκκλησία της Φινλανδίας υπό το Οικουμενικό Πατριαρχείο, επίσης απορρίπτει την θέση ότι τα Ιερά Μυστήρια υπάρχουν εκτός της Εκκλησίας, όπως και τις ποικίλες εκφάνσεις της «Θεωρίας των Κλάδων», και την συμπροσευχή και τέλεση μυστηρίων από κοινού με μη-Ορθόδοξους. Η ουσιώδης φύση της Αποφάσεως της Εκκλησίας της Γεωργίας, συγκεκριμένη αλλά και ευρέως φάσματος, αποκτά πολλαπλασίως μεγαλύτερη σημασία για την καθ' όλου Εκκλησία, σήμερα, σε ο,τι αφορά τη διαμόρφωση μιας πανορθόδοξου ομοφωνίας (consensus) έναντι της αιρετικής φύσεως του συγκρητιστικού οικουμενισμού. Πόσο μάλλον εκπληκτικό είναι το γεγονός ότι, (εξ' όσων γνωρίζουμε), το Κείμενο αυτό δεν είχε ποτέ έως τώρα μεταφραστεί στα Αγγλικά και Ελληνικά.

Έχει σημασία να επισημάνουμε τα εξής, σε σχέση με την Συνοδική Απόφαση του 1998, ώστε να τη θέσουμε στις πραγματικές ιστορικές και εκκλησιαστικές διαστάσεις της: Το Συνοδικό Κείμενο βασίστηκε στην ανάλυση και μελέτη που πραγματοποίησε μία θεολογική επιτροπή, η οποία ορίστηκε από τον Καθολικό-Πατριάρχη της Εκκλησίας της Γεωργίας, Ηλία Β'. Η απόφαση, να συσταθεί η επιτροπή και να εξετάσει τα προαναφερθέντα έξι επίμαχα σημεία και κείμενα, ελήφθη ως άμεσο επακόλουθο μιας μεγάλης, λαϊκής 'εξέγερσης' των πιστών Ορθόδοξων της Γεωργίας, πιο συγκεκριμένα, της μοναστικής κοινότητας. Συνεπώς, ήταν η εγρηγορούσα δογματική συνείδηση και ευαισθησία, όχι μόνον ή έστω πρωτίστως της ιεραρχίας της Εκκλησίας, αλλά του πληρώματος, όλων των πιστών, που επέφερε αυτήν την Απόφαση-ορόσημο δημιουργώντας μείζονος σημασίας προηγούμενο προς όφελος της Ορθοδόξου Εκκλησιολογίας. Το σημείο αυτό δεν μπορεί να αγνοηθεί και είναι ανάγκη να ληφθεί σοβαρά υπόψη από τους απανταχού πιστούς σε κάθε Τοπική Εκκλησία, διότι κάθε πιστός είναι συνυπεύθυνος για την διαφύλαξη ακεραίας και αλωβήτου της Παρακαταθήκης της Πίστεως και την απαρασάλευτη πορεία της Εκκλησίας

Τέλος, είναι απαραίτητο να τονισθεί ότι, σε τελική ανάλυση, η διαδικασία αυτοκαθάρσεως της Εκκλησίας από αιρετικές αντιλήψεις και διδαχές, όπως είναι οι διαδιδόμενες στο πλαίσιο του συγκρητιστικού οικουμενισμού, είναι πρωτίστως τοπικό φαινόμενο και διεργασία. Κατά τα ειωθότα στη σύγχρονη Ορθοδοξία, μία εκάστοτε Τοπική Εκκλησία -κλήρος και λαός- καλείται, πρώτα αυτή, να εξετάσει και να απορρίψει τις τυχόν κακόδοξες διδασκαλίες, που κηρύττονται

και προωθούνται στους κύκλους του συγκρητιστικού οικουμενισμού, προτού η Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία του Χριστού καταλήξει να εκδώσει οριστική δογματική διατύπωση, στο πλαίσιο μιας οικουμενικής, πανορθόδοξου Συνόδου. Γι' αυτό η Απόφαση αυτή της Εκκλησίας της Γεωργίας αποτελεί ένα ορόσημο, πολλά υποσχόμενο για την Εκκλησία.

Η διαδικασία αυτή, αντιμετώπισης των οικουμενιστικών προκλήσεων και επανεπιβεβαίωσης της Ορθόδοξου Πίστεως στη Μία, Αδιαίρετη και Καθολική Εκκλησία, έναντι της «καινοτόμου» συγκρητιστικής οικουμενιστικής εκκλησιολογίας, επανεκκινήθηκε ουσιαστικά με την εν λόγω ρύθμιση της Εκκλησίας της Γεωργίας, του 1998 (παρότι άγνωστη εν πολλοίς στους περισσότερους Ορθόδοξους). Συνεχίζεται δε έως τις ημέρες μας, με επίκεντρο τη διοργάνωση της Κρήτης, όσον αφορά τόσο τις προσυνοδικές όσο και τις μετασυνοδικές διαδικασίες, οι οποίες εξετάστηκαν από τις Ορθόδοξες Συνόδους της Γεωργίας και της Βουλγαρίας, με την τελευταία να απορρίπτει τη «Σύνοδο» της Κρήτης, συγκεκριμένα εξαιτίας της οικουμενιστικής εκκλησιολογικής τοποθέτησης αυτής. Με δεδομένη την ιστορική απόφαση της Εκκλησίας της Γεωργίας, του 1998 - ίσως την πλέον σαφή και ευρυφασματική συνοδική απόφαση που έχει εκδοθεί ποτέ κατά του συγκρητιστικού οικουμενισμού, μπορούμε [εύλογα] να αναμένουμε ότι, σύντομα, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Γεωργίας θα ακολουθήσει κατά πόδας και θα απορρίψει εκκλησιολογικώς τη λεγόμενη «Σύνοδο» της Κρήτης.

Είθε αυτή η απόφαση της Εκκλησίας της Γεωργίας να λάβει την πρέπουσα σημασία από την Ιεραρχία και τους πιστούς όλων των Τοπικών Εκκλησιών, εμπνέοντάς τους να ακολουθήσουν το παράδειγμά της και να δηλώσουν με σαφή τρόπο την πίστη τους στην Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, εναντίον της νέας εκκλησιολογίας του συγκρητιστικού οικουμενισμού, η οποία δυστυχώς κρίθηκε αθώα και αναβίωσε από τη λεγόμενη 'Σύνοδο' της Κρήτης.

- Πρωτοπρεσβύτερος Peter Heers, συγγραφέας του έργου «Η Εκκλησιολογική Αναθεώρηση της Β' Βατικανής Συνόδου: Μία Ορθόδοξη Διερεύνηση του Βαπτίσματος και της Εκκλησίας κατά το Διάταγμα περί Οικουμενισμού».

Η ΑΠΟΦΑΣΗ:

8 Οκτωβρίου, 1998

Πρακτικά της Συνεδριάσεως της Ιεράς Συνόδου.

Η συνεδρίαση της ιεράς Συνόδου της Γεωργιανής Ορθόδοξου Εκκλησίας έλαβε χώρα στην αίθουσα συνεδρίων του πατριαρχείου της Γεωργίας στις 8 Οκτωβρίου, 1998. Στις εργασίες της συμμετείχαν 24 ιεράρχες (πλήρης απαρτία) της Γεωργιανής Ορθόδοξου Εκκλησίας.

Η Αυτού Μακαριότητας και Αγιότης ο Καθολικός-Πατριάρχης πάσης Γεωργίας, Ηλίας ο Β', ήταν ο προεδρεύων της συνεδριάσεως. Ο επίσκοπος της επαρχίας Πότι – Grigol (Berbichashvili), ορίστηκε γραμματέας της συνεδριάσεως.

Η Ιερά Σύνοδος δέχθηκε την ενημέρωση της Θεολογικής Επιτροπής, η οποία συστάθηκε με τις ευλογίες του Καθολικού-Πατριάρχη πάσης Ρωσίας Ηλία Β', τον Ιούλιο του 1997. Η εν λόγω επιτροπή εξέτασε τα ζητήματα εκείνα, τα οποία είχαν γίνει αιτία σκανδαλισμού ορισμένων μελών της Εκκλησίας.

Η Θεολογική Επιτροπή εξέτασε τα ακόλουθα Κείμενα και ζητήματα: τα Κείμενα του Σαμπεζύ και του Μπάλαμαντ, το προσχέδιο συμφωνίας μεταξύ της Ορθόδοξου Εκκλησίας της Αντιοχείας και των Μη-Καλχηδονίων εκκλησιών (της Ανατολής), το οποίο έγινε αντικείμενο επεξεργασίας το 1991, τον εορτασμό του Πάσχα από τη Φινλανδική Ορθόδοξη Εκκλησία, σύμφωνα με το Γρηγοριανό Πασχάλιον, τη διδασκαλία για την ύπαρξη σωτηριώδους χάριτος, πέραν των κανονικών ορίων της Εκκλησίας, καθώς και τη λεγόμενη «Θεωρία των Κλάδων».

Η θεολογική Επιτροπή ήλθε σε επικοινωνία με τα πατριαρχεία Κωνσταντινουπόλεως, Αντιοχείας και Ρωσίας και ζήτησε να ενημερωθεί επί των θέσεων των διαφορετικών εκκλησιών, σε ό,τι αφορά τα προαναφερθέντα ζητήματα.

Πρέπει να τονιστεί ότι, ένας αριθμός αυτοκεφάλων Εκκλησιών, στις οποίες συγκαταλέγεται και η Γεωργιανή Εκκλησία, ουδέποτε έλαβε σαφή απόφαση, στο πλαίσιο γενικών συνελεύσεων, επί των προαναφερθέντων ζητημάτων. Επιπλέον, ορισμένες Εκκλησίες έχουν πράγματι αποφανθεί αρνητικά σχετικά με αυτά, με ειδική απόφαση της ιεράς Συνόδου [μίας εκάστης].

Επειδή τα ζητήματα αυτά αποτελούν πεδίο αμφιβολιών εκ μέρους των πιστών μας, ως εκ τούτου, η Θεολογική Επιτροπή του Πατριαρχείου της Γεωργίας προέβη στη μελέτη τους και εξέδωσε τα συμπεράσματά της σε τρία τεύχη Ενημερωτικών Δελτίων

Η Ιερά Σύνοδος της Γεωργιανής Ορθοδόξου Εκκλησίας έλαβε γνώση και συμφώνησε με τα συμπεράσματα της Θεολογικής Επιτροπής του Πατριαρχείου της Γεωργίας. Η τοποθέτηση, που περιγράφεται παρακάτω, εκφράζει τη θρησκευτική κοσμοθεωρία της Γεωργιανής Ορθοδόξου Εκκλησίας η οποία ίσχυε πάντοτε.

Η θέση αυτή δηλώνεται και επαναδιατυπώνεται σαφώς ως ακολούθως:

Η Ιερά Σύνοδος της Γεωργιανής Ορθοδόξου Εκκλησίας αποφαινεται τα εξής:

1. Τα Κείμενα της Επιτροπής Μικτού Θεολογικού Διαλόγου μεταξύ της Ορθοδόξου Εκκλησίας και Μη-Χαλκηδονίων εκκλησιών (της Ανατολής) – οι λεγόμενες Συμφωνίες του Σαμπεζύ, που έλαβαν χώρα μεταξύ 1990-1993 στο Σαμπεζύ (της Ελβετίας) - είναι απαράδεκτα.

2. Το σχέδιο για την προκαταρκτική συμφωνία μεταξύ Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αντιοχείας και Μη-Χαλκηδονίων εκκλησιών (της Ανατολής), το οποίο εκπονήθηκε το 1991, είναι απαράδεκτο.

3. Το Κείμενο: «Ουνιτισμός»: μέθοδος ενώσεως του παρελθόντος και η παρούσα αναζήτηση της πλήρους κοινωνίας (η λεγόμενη '**Συμφωνία του Μπάλαμαντ**'), το οποίο έγινε δεκτό από την Μικτή Επιτροπή Καθολικής και Ορθοδόξου Εκκλησίας στο Μπάλαμαντ (Λίβανος), στις 23 Ιουνίου, 1993, είναι απαράδεκτο.

4. Ο εορτασμός του Πάσχα από την Αυτόνομη Εκκλησία της Φινλανδίας, σύμφωνα με το Γρηγοριανό Πασχάλιον, δεν συνάδει με την απόφαση της Α' Οικουμενικής Συνόδου, στη Νίκαια, σχετικά με την ημερομηνία [τον χρόνο] εορτασμού του Πάσχα. Ωστόσο πρέπει να τονιστεί ότι, με βάση τη γενική Ορθόδοξη θέση επί του θέματος, το γεγονός αυτό θεωρήθηκε ως παραβίαση Κανόνων και όχι ως αίρεση. Επομένως, απ' αυτήν την άποψη είναι σημαντικό ότι το πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως (στη δικαιοδοσία του οποίου συμπεριλαμβάνεται και η Αυτόνομη Φινλανδική Εκκλησία), είναι αρνητικά προδιατεθειμένο σχετικά με την παραπάνω Κανονική παραβίαση και θεωρεί ότι το Πάσχα πρέπει να εορτάζεται σύμφωνα με την απόφαση της Α' Οικουμενικής Συνόδου της Νικαίας (βλ. επιστολή 1214/1997 του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως).

5. Η αιρετική εκκλησιολογική διδασκαλία, που αναπτύχθηκε στα βάθη της μη-Ορθόδοξης, μοντερνιστικής, θεολογίας, αναφορικά με την ύπαρξη σωτηριώδους [μυστηριολογικής] χάριτος, πέραν των Κανονικών ορίων της Εκκλησίας, όπως και η ακραία εκδήλωσή της - η λεγόμενη «**Θεωρία των Κλάδων**», σύμφωνα με την οποία οι ποικίλοι χριστιανικοί κλάδοι που υπάρχουν σήμερα, θεωρούνται διαφορετικοί και ισότιμοι κλάδοι της Αληθινής Εκκλησίας του Χριστού - είναι απαράδεκτη.

6. Τέλος, τόσο η συμπροσευχή, όσο και η μετοχή στα Μυστήρια, από κοινού με μη-Ορθοδόξους, είναι απαράδεκτες, όπως αυτό επαναβεβαιώθηκε στο τελικό Κείμενο, το οποίο απεδέχθη η Διορθόδοξη Σύναξη όλων των Κανονικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, (Θεσσαλονίκη, 29 Απριλίου - 2 Μαΐου, 1998). Σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος β' του Κειμένου αυτού: **«Οι Ορθόδοξες αντιπροσωπεΐες δεν θα συμμετέχουν στις οικουμενικές Ακολουθίες, την κοινή προσευχή και λατρεία του Θεού, ούτε σε άλλες θρησκευτικές τελετές της Συνάξεως».**

Σημ. Εκτενής ανάλυση των προαναφερθέντων ζητημάτων παρέχεται επίσης στα ενημερωτικά δελτία (υπ. αριθμ. 1, 2, 3) της Θεολογικής Επιτροπής του Πατριαρχείου της Γεωργίας.

[μετάφραση: **Χαρά-Ανδριάνα Λιαναντωνάκη**, για το Orthodoxethos.com]

<https://orthodoxethos.com/post/apokleistiko-h-synodikh-apofash-ths-or8odo3oy-ekklhsias-ths-gewrgias-toy-1988-gia-tis-symfwnies-toy-sampezy-kai-toy-mpalamant-gia-thn-8ewria-twn-kladwn-kai-poly-perissotera>